

Racismedemonstrationer i Coronatider

I skrivende stund er der store demonstrationer verden over, rettet imod racisme. Den udløsende faktor er en hændelse i USA hvor en hvid betjent i 8 minutter og 46 sekunder holdt en 46 – årig sort mand, George Floyd, fast med et knæ over hans hals. Hele forløbet blev videodokumenteret og man kan se hvordan betjenten sidder der 'stille og roligt' sammen med sin kollega og hvordan offeret fremstammer 'I can't breathe'. George Floyd døde efterfølgende.

De ansvarlige betjente blev suspenderet og nu rejses der også sag – lidt sent måske, og måske kun fordi der blev så stor offentlig opmærksomhed omkring episoden.

Der findes åbenbart i USA stadig rester af den slags betjente og af den slags adfærd. Jeg var selv i USA i et år som udvekslingsstudent under AFS ('American Field Service'). Jeg tænker på USA som et storslået og vidunderligt land. Allerede dengang (det er 50 år siden!) beskæftigede man sig ret indgående med raceproblematikken i det amerikanske gymnasium som jeg gik på. Så det er lidt underligt at de ikke snart har fået ryddet ud i de problemer?

Men det er nu alligevel ude af proportioner, at i tusindvis af danskere føler sig kaldet til at trodse coronaen for at tilslutte sig kæmpestore demonstrationer imod lige netop racisme i landets store byer. Det er danskernes ret, ja – for man har da heldigvis stadig lov til at forsamles til en politisk demonstration. Og formålet er da for så vidt også agtværdigt. Men når det er sagt så er det nu alligevel bemærkelsesværdigt at så mange har valgt at kaste sig over lige netop den sag. For ja: Der skal nok kunne fremmanes eksempler på racediskrimination i Danmark. Men jeg tror nu ikke der er mange der med rette kan føle sig forfulgt eller mindreværdigt behandlet her i Danmark fordi de tilhører fx den negroide race. Ikke at vi er engle. Mange er udsat for mobning eller anden utilstødelig adfærd også her i Danmark. Men ikke på grund af race, det skyldes ofte mere 'usynlige' forhold som fx en eller anden adfærdsmæssig afvigelse fra det 'normale'. Og hvis man vil være solidarisk med verdens undertrykte folk så er der andre steder det ville være mere relevant at rette blikket hen: Man kunne fx spørge hvad der egentlig bliver af de mange unge kvinder som vi *ikke* ser i flygtningestrømmen fra bl.a. Islamisk Stat. Hvorfor er der tilsyneladende ingen der interesserer sig for dem, hvorfor gør vores regering ikke noget i den sammenhæng?

Måske har det noget at gøre med at demonstranterne bliver misbrugt i en anden, dem ikke nødvendigvis bekendt dagsorden. På tidspunktet for demonstrationerne ledes bevægelsen BLM (Black Lives Matter) i Danmark af Bwalya Sørensen der kommer fra Zambia og som har dansk statsborgerskab. Jyllandsposten giver (11. juni 2020) et portræt af hende i 'indblik'. Det fremgår deraf at hun har en endda meget farverig retorik som bl.a. har været skyld i fuldstændig urimelig kritik af Danmark fra Amnesty International, en kritik som denne forening senere har måttet trække tilbage. Det er på den baggrund min personlige vurdering at hun måske har fået hjælp af andre – og derunder måske også af nogen udenfor BLM.

På den anden side er det ikke kun i USA og Danmark at BLM har organiseret demonstrationer udløst af drabet på George Floyd. Der har været uroligheder også i andre lande hvor raceproblematikken måske er mere relevant end den er i Danmark. Og demonstranterne har bl.a. vandaliseret nationale mindesmærker af fx Christopher Columbus og andre som de med rette eller urette sætter i forbindelse med undertrykkelse af andre racer. En tråd af det er også nået til Danmark. Men der er da heldigvis dem der bevarer overblikket: Thomas Bloch Ravn (lederen af 'den gamle by' i Århus) rejste fx i en artikel i Jyllandsposten 13. juni 2020 spørgsmålet om hvorvidt et museum skal være 'politisk korrekt' eller 'historisk korrekt' idet han forklarede, at på hans museum må der ryges på værtshuset, snedkerlærlingen risikerer en på kassen og man kan købe 'lille sorte sambo' i den historiske boghandel. For som han siger: 'Begynder et samfund først at retouchere historien, risikerer man at gøre verden mere endimensionel og i sidste ende totalitær.' Der er grund til at lytte til dette. Ellers ender det i et vanvid som det man kan læse om i begyndelsen af 'the Three – Body problem' af den kinesiske forfatter Cixin Liu omhandlende bl.a. kulturrevolutionen.

En diskussion af begrebet 'racisme' rækker langt videre end man måske umiddelbart skulle tro. Faktisk har jeg igennem et stykke tid tænkt meget over det, og det bliver nok en dag et emne på denne blog.